

คำวินิจฉัยของ นายจุมพล ณ สงขลา ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๔๗/๒๕๕๕

วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๕

เรื่อง พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเออร์ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๓๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๗ และมาตรา ๘๗ หรือไม่

ศาลแพ่งธนบุรีส่งคำร้องของบริษัท พงษ์ศิริชัย ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด กับพวก ผู้ร้อง ซึ่งเป็นจำเลยในคดีหมายเลขคำที่ ๕๘๒๓/๒๕๕๓ ของศาลแพ่งธนบุรี ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเออร์ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๓๐ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๗ และมาตรา ๘๗ หรือไม่

ข้อเท็จจริงตามคำร้องสรุปได้ว่า กองทุนรวมเกมมาแคปปิตอล จัดการโดยบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม วรรณ จำกัด เป็นโจทก์ฟ้องบริษัท พงษ์ศิริชัย ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ที่ ๑ นายพิชัย จงสฤษดิ์หวัง ที่ ๒ และนางบุญพร้อม จงสฤษดิ์หวัง ที่ ๓ ผู้ร้องเป็นจำเลยต่อศาลแพ่งธนบุรี ความผิดเกี่ยวกับโอนสิทธิเรียกร้อง กู้ยืมเงิน รับสภาพหนี้ และค้ำประกัน โดยขอให้ศาลบังคับให้ผู้ร้องทั้งสามร่วมกันชำระเงิน ๑๔,๐๒๓,๗๖๑.๒๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๒๑ ต่อปี จากต้นเงิน ๘,๕๒๘,๔๕๕.๒๗ บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไป จนกว่าจะชำระเสร็จสิ้นแก่โจทก์

ผู้ร้องให้การปฏิเสธฟ้องของโจทก์ และได้แย้งว่า พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเออร์ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๓๐ ถูกตราขึ้นโดยให้อำนาจธนาคารแห่งประเทศไทยสามารถประกาศกำหนดให้บริษัทเงินทุนต่างๆ ปฏิบัติในเรื่องดอกเบี้ยได้ และเมื่อธนาคารแห่งประเทศไทยออกประกาศเรื่องดอกเบี้ยหรือส่วนลดที่บริษัทเงินทุนอาจจ่ายหรืออาจเรียกได้ เป็นเหตุให้สถาบันการเงินต่างๆ กำหนดอัตราดอกเบี้ยเกินกว่าร้อยละ ๑๕ ต่อปี เป็นการเปิดช่องให้สถาบันการเงินต่างๆ อยู่เหนือกฎเกณฑ์ของสังคมโดยอาศัยฐานะทางเศรษฐกิจที่เหนือกว่าคดีชู้ชู้เรียด เอารัดเอาเปรียบประชาชนและผู้บริโภค ก่อให้เกิดการผูกขาดตัดตอนทางเศรษฐกิจ และการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรม ขัดต่อหลักสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทยและแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐอันเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๗ และมาตรา ๘๗ และต้องด้วยรัฐธรรมนูญ

มาตรา ๖ ประกอบกับเป็นบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ศาลต้องใช้บังคับแก่คดี และยังมีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในกรณีนี้มาก่อน ผู้ร้องจึงขอให้ศาลส่งคำโต้แย้งให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๕

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิต ฟองซิเออร์ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๓๐ มีผลใช้บังคับมาก่อนผู้ร้องทั้งสามจะเข้าทำสัญญาวางเงินกู้หมุนเวียน และคำประกันกับโจทก์ในปี พ.ศ. ๒๕๓๕ และเมื่อเข้าทำสัญญากับโจทก์แล้วผู้ร้องทั้งสามก็ปฏิบัติตามสัญญาตลอดมา โดยไม่เคยโต้แย้งทักท้วงในเรื่องอัตราดอกเบี้ยตามสัญญาแต่อย่างใด ซึ่งแสดงว่าก่อนเข้าทำสัญญากับโจทก์ ผู้ร้องยอมรับว่า มาตรา ๓๐ ของพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวมิได้ก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่สังคมหรือเป็นการเอารัดเอาเปรียบผู้ร้อง รวมทั้งข้อตกลงในสัญญาก็อยู่ในวิสัยที่ผู้ร้องสามารถปฏิบัติตามได้ ซึ่งหากผู้ร้องมิได้ตกเป็นฝ่ายผิดนัดผิดสัญญาจนถูกโจทก์ฟ้องแล้ว ก็คงจะไม่ยกเหตุเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญขึ้นเป็นข้ออ้าง ข้อโต้แย้งของผู้ร้องจึงน่าจะไม่เป็นธรรมแก่บรรดาเจ้าหน้าที่ทั้งหลายรวมทั้งโจทก์ด้วย นอกจากนี้ มาตรา ๓๐ ของพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวซึ่งบัญญัติว่า “ธนาคารแห่งประเทศไทยด้วยความเห็นชอบของรัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดให้บริษัทเงินทุนปฏิบัติในเรื่องดังต่อไปนี้

- (๑) ดอกเบี้ยหรือส่วนลดที่บริษัทเงินทุนอาจจ่ายได้ในการกู้ยืมเงินหรือรับเงินจากประชาชน
- (๒) ดอกเบี้ยหรือส่วนลดที่บริษัทเงินทุนอาจเรียกได้” ฯลฯ

บทบัญญัตินี้ดังกล่าวเป็นเพียงการให้อำนาจธนาคารแห่งประเทศไทย กำหนดให้บริษัทเงินทุนปฏิบัติในเรื่องเกี่ยวกับดอกเบี้ยหรือส่วนลดและเรื่องอื่นๆ ด้วยความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง มิได้บัญญัติขึ้นเพื่อเป็นคุณหรือเป็นโทษแก่ผู้ใด จึงมิใช่บทบัญญัติของกฎหมายที่ศาลจะต้องนำมาใช้บังคับแก่คดีโดยตรงตามนัยของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๕ วรรคหนึ่ง เพราะศาลไม่จำเป็นต้องอาศัยบทบัญญัตินี้ดังกล่าวในการวินิจฉัยสิทธิและหน้าที่ของโจทก์และผู้ร้องตามสัญญาแต่อย่างใด พฤติการณ์ของผู้ร้องเชื่อว่ากระทำไปเพื่อหวังผลในการประวิงคดีให้ล่าช้าเท่านั้น ข้อโต้แย้งของผู้ร้องจึงไม่เป็นสาระแก่คดีอันควรได้รับการวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๕ วรรคสอง

อาศัยเหตุผลดังที่กล่าวมา จึงวินิจฉัยให้ยกคำร้องของผู้ร้อง

นายจุมพล ณ สงขลา

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ